

دانشگاه تریبون جهل و خرافه نیست!

دانشگاه تریبون آگاهی و رهایی است!

دانشگاه تریبون آگاهی و رهایی است!

کارناوال انتخابات ریاست جمهوری بار دیگر به راه افتاده است. بساط فریب توده ها داغ داغ است. هر کاندیدایی تلاش می کند تا مسائلی را که برای مردم اهمیت دارد عمده کند و به عنوان شعار انتخاباتی خود برگزیند و روی آن مانور دهد. در این میان مخاطب اصلی آنان قشرها و گروههایی مانند زنان، کارگران، دانشجویان و طبقات زحمتکش و تحتانی جامعه هستند؛ چون شرکت آنها در انتخابات پایه های نظام را مستحکمتر می کند.

برخی از کاندیداها وعده برچیده شدن گشت های ارشاد، برگرداندن دانشجویان ستاره دار به دانشگاهها، پایان حکومت پادگانی، پرداخت حقوق معوقه کارگران و برگرداندن آنها به کار را می دهند و یا از آزادی بیان و فضای باز سیاسی در جامعه و در دانشگاهها سخن می گویند. از بهتر شدن وضع اقتصادی می گویند. از خالی کردن زندانها از دانشجویان و فعالین معترض می گویند و این که هر کس حق اعتراض و بیان نظرات خود را دارد. در این میان روابط با کشورهای دیگر به خصوص آمریکا هم تبدیل به یک شعار انتخاباتی شده و هر کس تلاش می کند تا خود را بهترین گزینه در این زمینه معرفی کند و خود را در نزد امپریالیسم آمریکا فرد موجهی نشان دهد و هم به مردم بگوید کاندید مناسبی برای تغییر اوضاع است.

اما مردم می دانند که تمام این وعده و عیدها در دوره های قبلی انتخابات هم وجود داشته است و همیشه بعد از انتخاب فرد مورد نظر، نه تنها به وعده هایش عمل نکرده؛ بلکه در مقابل به شدیدترین شکل ممکن در جهت سرکوب توده ها گام برداشته است. سرکوب وحشیانه دانشجویان در واقعه 18 تیر سال 78 در کوی دانشگاه تهران و قتل های زنجیره ای در دوران ریاست جمهوری خاتمی، در حالیکه او قبل از آن شعار جامعه مدنی، فضای باز فرهنگی، آزادی اجتماعی و سیاسی را می داد گواه این ادعا است. یا دولت "مهرورز" کنونی که تحت عنوان اجرای طرح امنیت اجتماعی و مبارزه با ارادل و اوباش به ارباب مردم زحمتکش، سرکوب جوانان و دستگیری زنان و دختران توسط گشت های ارشاد مشغول است و هنوز هم این "مهرورزی" ادامه دارد. هنوز فراموش نشده که در آن تابستان داغ، احمدی نژاد که قرار بود پول نفت را بر سر سفره های مردم بیاورد، سهمیه بندی بنزین و طرح حذف سوبسیدها را به اجرا گذاشت. اقدامی که حکومتهای پیشین جرأت اجرای آنها نداشتند. با اجرای اصل 44 قانون اساسی (خصوصی سازی) شاهد موج بیکار شدن وسیع کارگران، سرکوب اعتراضات آنها و بالا رفتن نرخ تورم بوده و هستیم. در سالهای اخیر همگان برنامه تبلیغاتی و مضحک معروف کانال دوم را بیاد دارند که احمدی نژاد گفت: "جوانها و دختران ما هر چه که دوست دارند بپوشند به من و تو چه؟! دولت باید اقتصاد مملکت را سر و سامان بدهد." اما از یک سو اقتصاد نه تنها بیمارتر از قبل شد، بلکه از طرف دیگر دختران و جوانان دسته دسته در محاکم قضایی به دلیل عدم رعایت پوشش اسلامی پرونده دار شدند. در چند سال اخیر کمتر هفته و روزی بوده که شاهد اعدام زنان و جوانان کشور نباشیم.

میر حسین موسوی سبزپوش، به خیال اینکه کسی از پیشینه "درخشانش" مطلع نیست؛ در مقابل یک سؤال ساده اما مهم و اساسی دانشجویان بابل سر سکوت می کند؛ در مورد کشتار تابستان سال 67 که او نخست وزیر وقت بود؟! او به هیچ کدام از سؤالهای معترضین به او و سیاست هایش پاسخ نمی دهد و جلسه را ترک می کند. شاید بر این باور است که مردم فراموش می کنند و شاید هم سکوتش نشانه تأیید اعمالش می باشد و تأیید اینکه اگر لازم باشد، برای حفظ نظام همان کار را دوباره خواهد کرد. درود بر دانشجویان مبارز علم و صنعت که در مقابل این سکوت، فریاد زدند "سید سبز گستر، خاوران هنوز سرخ است".

کروبی در مقابل دانشجویان معترض، شعار "زنده باد مخالف من" را سر می دهد. حافظه نزدیک ما می گوید؛ خاتمی از دانشجویانی که با سوت و کف بدرقه اش کردند با باتوم و شکنجه و زندان و پرتاب از خوابگاهها استقبال کرد، حال شیخ اصلاحات با مخالفانش قرار است چه کند؟!

این ها همه نشان دهنده آن است که رئیس جمهورهای اصلاح طلب، اصولگرا و یا هر عنوان دیگری را که با خود پدک می کشند، هیچ تفاوتی با هم ندارند. همه از یک قماش اند و همگی شان به صراحت عنوان می کنند که ما پس از گذشت سی سال، وفاداری خود را به نظام نشان داده ایم. آنها قوانین بازی و رعایت دموکراسی بین خودشان را خوب یاد گرفته اند؛ فقط عنوانشان با هم فرق دارد تا راحت تر بتوانند مردم را فریب دهند. وگرنه همگی در جهت پایداری و مشروعیت و حفظ پایه های نظام ارتجاعی و فاشیستی جمهوری اسلامی گام برمی دارند.

طی 30 سال حاکمیت جمهوری اسلامی تنها ستم و استثمار، فرودستی، سرکوب و عقب ماندگی در همه وجوه نصیب مردم شده است. در مناطقی همچون کردستان و ترکمن صحرا و مناطق عرب نشین خوزستان که ستم ملی پررنگ است و رژیم سابقه کشتار و قتل عام مردم این مناطق را دارد؛ رژیم از پایه ای برخوردار نیست. به همین دلیل در آستانه انتخابات، رهبر به کردستان سفر می کند تا ضرب شستی به مردم نشان دهد و به آنها یاد آوری کند که این نظام چه حمام خونی در آنجا به راه انداخته است؛ و با توجه به سابقه مبارزاتی مردم آن منطقه در واقع آنان را تهدید کند که باید در انتخابات شرکت کنید و فکر مبارزه را از سر بیرون کنید.

جنگ زرگری کاندیداها هم وسیله ای شده تا هر کس خود را مشروع تر از بقیه نشان دهد. همه از برنامه های اقتصادی احمدی نژاد انتقاد می کنند؛ و وعده می دهند که مانند او عمل نخواهند کرد؛ و وضعیت را بهبود خواهند بخشید. احمدی نژاد هم ادعا می کند که امام زمان این کشور را اداره می کند و هر چه هست اراده خداوند است. در حالیکه از ماهها قبل بحران اقتصادی سرمایه داری در جهان، اقتصاد ناموزون و بیمار ایران را متزلزل تر کرده و در این بین بیشترین آوار بر سر مردم زحمتکش و طبقات تحتانی جامعه فرو ریخت. خامنه ای نیز در سفر اخیرش به کردستان اعلام کرد که برخلاف ادعاهای برخی از کاندیداها، مردم مشکل اقتصادی ندارند و آنقدرها هم که می گویند وضعیت حاد نیست.

همه کاندیداها بدون استثنا و با افتخار از ادامه راه و اهداف بنیانگذار نظام و پیاده کردن اصول و رهنمودهای او سخن می گویند. هر کس را که علیه این اهداف و آمال باشد خائن به نظام و انقلاب اسلامی می دانند. اما اصول خمینی چه بود؟ سر بریدن یک انقلاب؟! قتل عام و کشتار یک نسل از بهترین و فداکارترین و آگاه ترین جوانان انقلابی! کشتار زندانیان سیاسی طی سال های 1360 و تابستان سال 67 که به دستور مستقیم وی و اجرای حاکمان وقت (امثال موسوی، کروی و رضایی و ...) صورت گرفت؟! سرکوب زنان و تحمیل اجباری حجاب و نهادینه نمودن یک جامعه مردسالار مذهبی از همان ماههای اول به قدرت رسیدن؟! تعطیل کردن دانشگاهها و سرکوب و کشتار دانشجویان معترض، مترقی و اجرای انقلاب فرهنگی؟! دستگیری و اعدام کارگران سیاسی و مبارز عضو اتحادیه ها و شوراهای کارگری احزاب چپ؟! اینها کارنامه این رژیم است. کاندیداها با وعده به این اصول در واقع مردم را تهدید می کنند که یادتان باشد که ما که هستیم، چه کردیم و دوباره چکار خواهیم کرد.

در این میان گروههای سیاسی مختلفی همچون نیروهای ملی مذهبی، نهضت آزادی، کمپین یک میلیون امضا و تحکیم وحدت با طرح شعارها و مطالباتی مانند رفع تبعیض در همه جا، از همه کس و پیوستن ایران به کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان در واقع مهر رفرمیسم و سازشکاری خود را پر رنگ تر از قبل به همگان نشان می دهند. آنها هر کاندیدایی را که در جهت تأیید این برنامه ها و شعارها باشد را تبلیغ و انتخاب می کنند. اما واقعیت این است که هیچ کدام از کاندیداها نماینده منافع مردم نیستند. آنها نماینده حفظ منافع یک ساختار ارتجاعی و دیکتاتوری طبقاتی مشخص هستند. شرکت در انتخابات و رأی به هر کاندیدایی در اصل رأی به مشروعیت این ساختار است. حتی اگر رأی ها سفید و بدون نام باشند؛ حتی اگر فرض را بر این بگیریم که فرد مورد نظر از قبل تعیین نشده باشد و باصطلاح با رأی مردم انتخاب شود. شرکت در انتخابات، انتخاب فقر، بیکاری و استبداد هرچه بیشتر است. انتخاب حتی بین بد و بدتر نیست. انتخاب از بین بدترین هاست. با تقلیل خواسته ها نمی توان به نتیجه رسید. تنها راه حل، آگاهی و مبارزه است. هیچ نیرویی به جز نیروی مردم نمی تواند ریشه ستم را بر کند.

امپریالیست ها نیز در جهت اهداف و سیاستهای خود و چپاول هر چه بیشتر منابع کشور و استثمار بیشتر مردم گام برمی دارند و جمهوری اسلامی نیز برای بقای خود حاضر است که به هر قیمتی به امپریالیستها باج بدهد. بهای این بده بستن زندگی مردم است و له شدن آنها در زیر چرخ ستم، استثمار و بردگی.

مردم باید قدرت و نیروی خود را باور کنند. با تحریم انتخابات نه بزرگ خود را به ارتجاع جمهوری اسلامی و اربابان امپریالیستی شان اعلان دارند. باید فضای پر از دروغ، ریا و فریب انتخاباتی را تبدیل به فضای مبارزه علیه آن کنیم. راه حل، انتخاب این یا آن کاندیدا نیست. راه حل تحریم و حذف این نظام از صحنه جامعه و زندگی مردم است. همه فعالین کارگری، زنان و دانشجویان باید متحد و همصدا با یکدیگر در جهت آگاه نمودن توده ها و قشرهای مختلف مردم در جهت تحریم انتخابات فرمایشی همراه شوند و اعلان کنند که با انتخابات هیچ تغییری صورت نخواهد گرفت. تنها با تکیه به مبارزات توده ها و آگاهی طبقاتی همه جانبه می توان راه را برای تغییرات اساسی واقعی هموار کرد.

R این بیانیه را در ابعاد وسیع تکثیر و پخش کنید!

R بیلبردهای تبلیغاتی کاندیداها را با شعارهای تحریم انتخابات پوشانید!

R به بحث آگاهانه در مورد تحریم انتخابات دامن زنید!

R فضای انتخاباتی را به فضای مبارزه علیه رژیم تبدیل کنید!

R تریبونهای تبلیغاتی کاندیداها در دانشگاهها را به تریبون افشا و طرد شان تبدیل کنید!